

Handelingen 23-24-25-26

VLAAMSE RAAD

ZITTING
1984-1985

Vergaderingen van maart 1985

VLAAMSE ADVIESRAAD VOOR TOERISME
MINIMUMLEEFTIJD DEELNEMERS WIELERWEDSTRIJDEN
VERDRAG NEW YORK UITBANNING VROUWENDISCRIMINATIE
ERKENNING EN SUBSIDIËRING BEJAARDENVOORZIENING
HOGE BESCHERMING EXECUTIEVE BOEK WEGWIJS GEZONDHEID
SAMENSTELLING SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VOOR VLAANDEREN
UITBREIDING DRINKWATERVOORZIENING IN VLAANDEREN
LEEFMILIEUSITUATIE TESSENDERLO
VASTE BOEKENPRIJS
SUBSIDIËRING JEUGDHUIZEN
FINANCIERINGSWIJZE RECONVERSIEPROJECTEN IN NATIONALE SECTOREN
WERKING EN PROGRAMMERING DE BRAKKE GROND
UITVOERING BELGISCH-MEXICAANS CULTUREEL AKKOORD
WACHTTIJD LENINGSAANVRAGEN NATIONALE LANDMAATSCHAPPIJ
PLAATSING NIEUWE SCANNERS
BRT-BERICHTGEVING RAKETTENBETOOGING 17 MAART 1985
STATUUT REISBUREAUS
EEN VERNIEUWD VLAAMS GEZONDHEIDSBELEID
TOESTAND THEATERGEZELSCHAPPEN CATEGORIE D
ZWIJGPLICHT AMBTENAREN VLAAMSE GEMEENSCHAP

Inhoud

Nr. 23 **Dinsdag 5 maart 1985**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 901

Ontwerp van decreet
Indiening, blz. 901

Voorstel van decreet
Intrekking, blz. 901

Verslag
Indiening, blz. 901

Schriftelijke vragen
Indiening, blz. 901

Vragen (R.v.O. art. 66)

Vraag van de heer H. Van Wambek tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het overnemen van de Televox-uitzending door de BRT, blz. 901

Vraag van de heer J. Caudron tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud, over de grenswijziging van de Polder van de Beneden-Dender, blz. 902

Ontwerp van decreet houdende oprichting van een Vlaamse Adviesraad voor toerisme
— 277 (1983-1984) — Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 903
Sprekers : de heren W. Seeuws, E. Detsutter, K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur

Ontwerp van decreet houdende bepaling van de minimumleeftijd voor deelnemers aan wielervedstrijden
— 301 (1984-1985) — Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking, blz. 906
Sprekers : de heren M. Decoster, verslaggever, A. Diegenant, W. Seeuws, A. Denys, K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Gezondheidsbeleid

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het Verdrag inzake uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen, opgemaakt te New York op 18 december 1979
— 278 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 911
Spreker : de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting

Ontwerp van decreet houdende regeling van de erkenning en subsidiëring van voorzieningen voor bejaarden
— 279 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 911
Sprekers : de heren A. Deneir, verslaggever, E. Flamant, J. Van Elewyck, G. Verhaegen, mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en

Welzijnszorg
Regeling van de werkzaamheden, blz. 916

Nr. 24 **5 maart 1985**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 917

Ontwerp van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 917

Interpellaties (R.v.O. art. 67)

Interpellatie van de heer F. Geyselings tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, over het verlenen van de hoge bescherming van de Vlaamse Executieve aan het boek Wegwijs Gezondheid, blz. 917

Sprekers : de heren F. Geyselings, G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, C. De Clercq

Interpellatie van de heer J. Valkeniers tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, over de niet-vertegenwoordiging van de gezinsorganisaties in de Sociaal-Economische Raad voor Vlaanderen, blz. 919

Sprekers : de heren J. Valkeniers, G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid

Interpellatie van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de uitbreiding van de drinkwatervoorziening in Vlaanderen, blz. 922

Sprekers : de heren F. Geyselings, J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, P. Tant, J. Valkeniers

Interpellatie van de heer W. Desaeyere tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de leefmilieusituatie te Tessenlo in het algemeen en in het bijzonder de steeds weerkerende door Phillips Petroleum veroorzaakte stankhinder, blz. 927

Sprekers : de heren W. Desaeyere, F. Geyselings, J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs

Ontwerp van decreet houdende oprichting van een Vlaamse Adviesraad voor toerisme
— 277 (1983-1984) — Nrs. 1 tot 3

Artikelsgewijze bespreking, blz. 933
Spreker : de heer W. Seeuws

Hoofdelijke stemming, blz. 936
Spreker : de heer W. Seeuws

Ontwerp van decreet houdende bepaling van de minimumleeftijd voor deelnemers aan wielervedstrijden

— 301 (1984-1985) — Nrs. 1 tot 4
Artikelsgewijze bespreking, blz. 937
Hoofdelijke stemming, blz. 937

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen, opgemaakt te New York op 18 december 1979

— 278 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2
Artikelsgewijze bespreking, blz. 938
Hoofdelijke stemming, blz. 938

Ontwerp van decreet houdende regeling van de erkenning en subsidiëring van voorzieningen voor bejaarden
— 279 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2

Artikelsgewijze bespreking, blz. 939
Sprekers : de heer L. Hancké, mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg
Hoofdelijke stemming, blz. 949

Interpellaties (R.v.O. art. 67) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer L. Van den Bossche tot de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting, over de uitvoeringsbesluiten inzake sociale huisvesting, blz. 950

Sprekers : de heren L. Van den Bossche, J. Van Elewyck, J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting

Interpellatie van de heer J. Gabriëls tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud, over de waarde van het Plateau van Kastert te Riemst en de maatregelen om dit gebied bij prioriteit aan te kopen, blz. 955

Sprekers : de heren J. Gabriëls, P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud

Interpellatie van de heer J. Gabriëls tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud, over problemen van ruimtelijke ordening rond de spoorlijn Genk-Maasmechelen en het superstort in Bilzen, blz. 958,

Sprekers : de heren J. Gabriëls, P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud

Regeling van de werkzaamheden, blz. 961

Nr. 25 **Donderdag 21 maart 1985**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 963

Ontwerpen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 963

Voorstel van decreet
Indiening, blz. 963

Verslagen

Indiening, blz. 963

Advies van de Raad van State

Indiening, blz. 964

Jaarverslag

Indiening, blz. 964

Motie

Indiening, blz. 964

Interpellaties (R.v.O. art. 67)

Indiening, blz. 964

Schriftelijke vragen (R.v.O. art. 65)

Indiening, blz. 964

Regeling van de werkzaamheden, blz. 964

Vragen (R.v.O. art. 66)

Vraag van de heer L. Vanhorenbeek tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over stortplaatsen voor huishoudelijk afval in het Hageland, blz. 964

Vraag van de heer O. Meyntjens tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de eenheidsprijs voor het boek, blz. 965

Vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de stand van zaken betreffende de vaste boekenprijs, blz. 966

Vraag van mevrouw L. Detibge tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de werking van het zuiveringsstation Antwerpen-Middensector, blz. 966

Vraag van de heer J. Caudron tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het personeelsbestand van het Instituut voor Voortdurende Vorming van de Middenstand, blz. 967

Vraag van de heer A. De Beul tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de subsidiëring van de jeugthuizen, blz. 969

Vraag van de heer W. Cortois tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over het voornemen van OVAM een nieuwe stortplaats voor gewoon huisvuil in te planten in het gebied DARSE op het grondgebied van de Stad Vilvoorde en van de Gemeenten Grimbergen en Zemst, blz. 970

Vraag van de heer N. De Batselier tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, over het aanwenden van Vlaams geld voor reconversieprojecten in nationale sectoren, blz. 971

Vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onder-

wijs, over de ronde-tafelconferentie inzake het muziekonderwijs, blz. 972

Vraag van de heer A. De Beul tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over werking en programmering van het Vlaams Cultureel Centrum De Brakke Grond te Amsterdam, blz. 972

Vraag van de heer J. De Mol tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de uitvoering van het Belgisch-Mexicaans Cultureel akkoord, blz. 973

Vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de concrete resultaten van het werkbezoek van de Franse Cultuurminister J. Lang, blz. 974

Vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer M. Galle, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden, over het goedkeuringstoezicht op de lokale besturen, blz. 975

Vraag van de heer A. Deneir tot de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting, over de wachttijd inzake leningsaanvragen bij de Nationale Landmaatschappij, blz. 975

Interpellatie (R.v.O. art. 67)

Interpellatie van de heer L. Hancké tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de ontoereikende kredieten toegekend aan de sector jeugthuizen voor kansarmen, waardoor leefbaarheid en werkingsmogelijkheden ervan worden bedreigd, blz. 975

Sprekers : de heren L. Hancké, G. Verhaegen, W. Seeuws, K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, J. Van Elewycyk

Regeling van de werkzaamheden, blz. 982

Nr. 26

21 maart 1985
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 983

Dringende vraag (R.v.O. art. 66, 5)

Dringende vraag van de heer J. Valkeniers tot de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Gezondheidsbeleid, over de plaatsing van nieuwe scanners, blz. 983

Dringende vraag van de heer E. Beysen tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de BRT-berichtgeving omtrent de anti-rakettenbetoging van 17 maart 1985, blz. 984

Ontwerp van decreet houdende het statuut van de reisbureaus

— 192 (1982-1983) — Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking, blz. 985

Sprekers : de heren E. Desutter (verslaggever), L. Van den Bossche, P. Breyne, K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur

Artikelsgewijze bespreking, blz. 985

Beleidsnota — Een vernieuwd Vlaams gezondheidsbeleid

— 294 (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Debat, blz. 995

Sprekers : mevrouw C. Smitt, verslaggever, de heren J. Van Elewycyk, H. Van Rompaey, J. Caudron, E. De Groot, J. Valkeniers, F. Geyselings, R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Gezondheidsbeleid

Mededeling van de Voorzitter, blz. 1011

Rouwhulde, blz. 1011

Ontwerp van decreet houdende het statuut van de reisbureaus

— 192 (1982-1983) — Nrs. 1 tot 5

Aangehouden stemming, blz. 1011

Spreker : de heer E. Beysen

Hoofdelijke stemming, blz. 1011

Beleidsnota — Een vernieuwd Vlaams gezondheidsbeleid

— 294 (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 1012

Interpellaties (R.v.O. art. 67, 9)

Interpellatie van de heer L. Hancké tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de dreiging tot niet-subsidiëring en derhalve tot sluiting van een aantal theatergezelschappen in categorie D en de onzekerheid waarin deze voor de nabije toekomst verkeren, blz. 1013

Sprekers : de heren L. Hancké, K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur

Interpellatie van de heer J. De Mol tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, over de zwijgplicht van de ambtenaren van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, blz. 1018

Sprekers : de heren J. De Mol, G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid

Indiening van moties, blz. 1022

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1022

VOORZITTER : de heer J. Pede

— *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

— *De vergadering wordt geopend om 10 uur.*

De Voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

E. Beysen, A. Coppieters, M. Olivier, R. Vannieuwenhuyze, C. Smitt, G. Windels ; gezondheidsverplichtingen.

D. Coens, H. De Croo, H. Deleek, F. Grootjans, F. Vermeiren, J. Willockx ; ambtsverplichtingen.

V. Anciaux ; familieverplichtingen.

R. Vannieuwenhuyze ; gezondheidsredenen.

ONTWERP VAN DECREET

Indiening

De Voorzitter : Het volgende ontwerp van decreet werd ingediend :

- Ontwerp van decreet betreffende het overbrengen van klank- en televisieprogramma's in de radiodistributie- en de teledistributienetten en betreffende de erkenning van de niet-openbare televisieverenigingen

— 303 (1984-1985) — Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Mediabeleid.

VOORSTEL VAN DECREET

Intrekking

De Voorzitter : Het volgende voorstel van decreet werd ingetrokken :

- Voorstel van decreet van de heer O. Van den Broeck C.S. houdende reglementering van wielproeven en -wedstrijden voor minderjarigen — 253 (1983-1984) — Nr. 1

VERSLAG

Indiening

De Voorzitter : Het volgende verslag werd ingediend :

- door de heer M. Decoster namens de Verenigde Commissies voor Culturele Aangelegenheden en Pedagogische en Didactische Vorming en voor Gezondheidsbeleid over het ontwerp van decreet houdende bepaling van de minimumleeftijd voor deelnemers aan wielwedstrijden — 301 (1984-1985) — Nr. 4

SCHRIFTELIJKE VRAGEN (R.v.O. art. 65)

Indiening

De Voorzitter : Schriftelijke vragen werden ingediend door :

- de heren J. Ansoms, E. Baldewijns, J. Bosmans, A. De Beul, C. De Clercq, mevrouw J. De Loore-Raeymaekers, de heren J. De Mol, P. Deprez, E. Flamant, J. Gabriels, F. Geyselings, L. Kelchtermans, C. Moors, F. Piot, mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche, de heren J. Valkeniers, P. Van Der Niepen, P. Van Grembergen, L. Vanhorenbeek, L. Vanvelthoven, D. Vervaet.

VRAGEN (R.v.O. art. 66)

Vraag van de heer H. Van Wambeke tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het overnemen van de Televox-uitzending door de BRT

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Van Wambeke tot de heer Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het overnemen van de Televox-uitzending door de BRT.

De heer Van Wambeke heeft het woord.

De heer H. Van Wambeke (op de tribu-

Van Wambeke

ne) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, in onze tiende provincie verblijven ongeveer 60.000 landgenoten, waarvan de helft militairen en de andere helft echtgenoten en kinderen van beroepsmilitairen en verder burgerpersoneel. Van het militaire personeel is twee derden beroeps en een derde milicien. Deze 60.000 hebben uiteraard heel wat familieleden in België.

‘Voor deze Belgen in de Bondsrepubliek verzorgt de Informatiedienst van het leger tweemaal per maand een televisie-uitzending, waarin melding wordt gemaakt van de meest interessante gebeurtenissen in de BSD. Dit journaal wordt verzorgd door TELEVOX en wordt ten zeerste gewaardeerd door onze landgenoten aldaar, omdat het ook een band smeedt tussen de militairen in de onderscheiden garnizoenen.

Het is dan ook enigszins verwonderlijk dat de BRT tot nog toe weigerachtig staat om deze uitzending over te nemen op de eigen zender, zodat alle geïnteresseerde landgenoten tweemaal per maand de kans zouden krijgen mee te leven met al dan niet familieleden in de BSD. Hier kunnen zeker geen financiële bezwaren gelden, aangezien de opnamen door de Informatiedienst gebeuren.

Mag ik van de heer Gemeenschapsminister vernemen waarom de BRT zich verzet tegen een overname van Televox of welke voorwaarden zij stelt voor een eventuele overname ?

De Voorzitter : Minister Poma heeft het woord.

Minister K. Poma (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, collega's, in antwoord op de vraag van het geacht lid kan ik medelen dat de Raad van Beheer van de BRT in zijn vergadering van maandag 25 februari 1985 beslist heeft — ik citeer — de Raad van Beheer :

— niet in te gaan op het verzoek van de Informatiedienst van het leger om het Televox-magazine als zodanig op te nemen in de TV-programmatie ;

— indien een samenwerking met Tele-

vox wenselijk wordt geacht en in de mate dat zulks voor de BRT-programmatie een verrijking kan betekenen, voor eventuele specifieke projecten een co-productieformule tussen de BRT en het leger moet worden uitgewerkt ;

— de Administrateur-generaal, of de Directeur-generaal TV, te belasten met het verder onderzoek van eventuele co-productievoorstellen, met het verzoek hierover te gelegener tijd verslag te doen bij de beheersorganen.”

Ik doe opmerken dat ingevolge artikel 1, § 2 van het omroepdecreet van 28 december 1979 de Raad van Beheer — en niet ik — bevoegd is voor de programmering.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer J. Caudron tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud, over de grenswijziging van de Polder van de Beneden-Dender

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Caudron tot de heer Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud, over de grenswijziging van de Polder van de Beneden-Dender.

De heer Caudron heeft het woord.

De heer J. Caudron (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, niettegenstaande de Gemeenteraad van Aalst zich in 1981 unaniem verzet heeft tegen de inlijving van ruime gebieden van zijn grondgebied, met name Gijzegem, Hofstade en Herdersem, in de Polder van de Beneden-Dender, werd deze toch opgericht bij besluit van 1 juli 1983 van de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud.

Aangezien dit gebied helemaal geen polder kan genoemd worden en de in-

gelanden door deze ongewilde aansluiting alleen de nadelen kennen zonder de voordelen, heb ik de eer de Gemeenschapsminister te vragen of hij het niet opportuun acht een nieuw ministerieel besluit uit te vaardigen waardoor een grenswijziging wordt doorgevoerd, zodat het grondgebied van de stad Aalst buiten de genoemde polder valt.

De Voorzitter : Minister Poma heeft het woord ; hij zal antwoorden namens Minister Akkermans.

Minister K. Poma (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, de oprichting op 1 juli 1983 van de Polder van de Beneden-Dender hield een samenvoeging in van de Polder van Denderbellebroek, de Polder Beldermeersen en de Polder Gijzegem-M espelare.

De drie voornoemde polders, waaronder reeds Gijzegem en een deel van Herdersem vielen, zijn evenals de overige gebieden van Herdersem en Hofstade voor hun afwatering afhankelijk van de Beneden-Dender.

Gelet op de gelijklopende waterhuishoudkundige belangen was het, met het oog op eengrotere efficiëntie, aangewezen in het afwateringsgebied van de Beneden-Dender één leefbare polderentiteit tot stand te brengen.

De efficiëntie strekt zich uit zowel op het financiële en op het administratieve vlak als op het gebied van uitvoering van werken.

Ik meen niet dat kan worden gesteld dat zij alleen de nadelen kennen, zonder de voordelen, wanneer de ingelanden op voet van gelijkheid worden betrokken bij een Polder die als openbaar bestuur belast is met de waterbeheersing, zowel van de onbevaarbare waterlopen als van de laaggelegen en waterzieke gronden.

De gebieden van Gijzegem, Hofstade en Herdersem werden in het verleden aan de getijonderhevige waterloop, die de Dender op die plaats was, onttrokken en zijn dus binnen de wet op de polders als „poldergebied” te aanzien.

In het algemeen belang meen ik dat zij binnen het gecoördineerd beheer

Poma

van de waterbeheersing van de **Beneden-Dender** moeten blijven, zodat ik het niet opportuun acht een **grenswijziging** door te voeren.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET houdende oprichting van een Vlaamse Adviesraad voor toerisme

— 277 (1983-1984) — Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet houdende oprichting van een **Vlaamse Adviesraad** voor toerisme.

De algemene bespreking is geopend.

Ik veronderstel dat de heer Raphaël Declercq, hier momenteel niet aanwezig, naar het verslag verwijst.

De heer Seeuws heeft het woord.

De heer W. Seeuws (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, we willen ons vooreerst verheugen dat eindelijk, na zoveel jaren aandringen, een **Vlaamse Adviesraad** voor Toerisme zal worden opgericht die rekening kan houden met de culturele autonomie van de jaren 1970 en met de staatshervorming van 1980. Ik stel nogmaals vast dat degenen die dit uitdrukkelijk hebben gevraagd hier afwezig zijn.

Bovendien moeten wij — ik zal mij beperken tot de kritische bemerkingen die blijvend voor ons liggen, gezien in de Commissie bijna alle artikelen na een loyale medewerking unaniem werden goedgekeurd — betreuren dat de **Vlaamse Adviesraad** tot stand komt zonder dat het **Vlaams Commissariaat-generaal** voor Toerisme terdege geherstructureerd is en het nieuwe kader met de overgang van de ambtenaren werd gerealiseerd en aangevuld, rekening houdend met de specifieke bevoegdheden en de loyale toepassing van het Cultuurpact. Dit is

een eerste belangrijke bemerking bij het tot stand komen van de **Vlaamse Adviesraad** voor Toerisme.

De Adviesraad zelf — dit is de voornaamste kritische bedenking — is naar onze mening onevenwichtig samengesteld, omdat hij de som is van de vertegenwoordigers van de verschillende technische comités, die vaak tegengestelde belangen vertegenwoordigen en zelf al te veel klanten van het systeem zijn, zodat de Adviesraad wellicht geen coherente en vernieuwende toeristische beleidsadviezen zal kunnen formuleren, wat toch wel zijn hoofddoel is.

Daarnaast zijn er de door ons **herhaaldelijk** aangevoerde bezwaren, waarvan sommige ook door de Raad van State werden aangevoerd. Ik herhaal ze eventjes voor het verslag. Ten eerste, de verdeling van de mandaten van de representatieve verenigingen, diensten of organisaties in de technische comités is niet bepaald, zodat ook hier de toepassing van het cultuurpact niet of nauwelijks kan worden gegarandeerd, zeker niet — en dit is betreurenswaardig — wat de adviesraad zelf betreft.

Ten tweede, er is verwarring en vermenging van belangen tussen de provinciale diensten voor toerisme en de provinciale verenigingen voor vreemdelingenverkeer, de zogenaamde VVV's, terwijl ook de plaats van de grote toeristische centra, de grote steden zoals Brugge, Antwerpen, Gent en anderen, niet duidelijk is.

Ten derde, de belangrijke sector van het sociaal toerisme, die na de jongste wereldoorlog eens de pijler was van de popularisering en de verspreiding van het toerisme, is duidelijk ondervertegenwoordigd en ten onrechte samengebracht met een nieuwe sector die in volle expansie is, namelijk deze van het jeugdtoerisme. Dit brengt mede — het kan niet anders — dat beide sectoren in de Adviesraad uiteindelijk sterk ondervertegenwoordigd zullen zijn.

Ten vierde — en ten slotte mijnheer de Minister, — de gebruiker zelf is op geen enkele wijze vertegenwoordigd in de Raad, zodat de bescherming van zijn belangen — want in de sector toe-

risme gaat het toch vooral om de gebruiker — niet is verzekerd, terwijl er, wat dat betreft, nochtans internationale richtlijnen zijn die uiteraard ook voor ons land gelden en waarmee wij bij de totstandkoming van onze wetgeving terdege rekening moeten houden.

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, ik wil besluiten met de mededeling dat mijn fractie de samenstelling van deze **Vlaamse Adviesraad** niet kan goedkeuren, aangezien de meerderheid van de **Vlaamse Executieve**, ondanks het uitdrukkelijk verzoek van meerdere leden van diverse fracties van de Raad, meende niet te moeten ingaan op een aantal suggesties die wij hebben gedaan. (**Applaus bij de SP**)

De Voorzitter : De heer Desutter heeft het woord.

De heer E. Desutter : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, waarde collega's, als over afzienbare tijd aan alle voorwaarden voldaan zou kunnen worden om de **Vlaamse Adviesraad** voor Toerisme officieel te installeren, dan breekt in de Belgische toeristische geschiedenis — en, a fortiori, in de **Vlaamse toeristische geschiedenis** — een historisch moment aan.

Voor de allereerste keer wordt dan immers door de overheid een inspraakorgaan op de been gebracht waarin de onderscheiden toeristische sectoren allemaal samen — als het ware broederlijk verenigd zitting zullen hebben om, in onderlinge afspraak, op formele wijze, een visie uit te drukken over het eigen **Vlaams toerisme**.

Het is in elk geval mijn wens — en ook de verwachting van de **CVP-fractie** in deze Raad — dat de toekomstige **Adviesraad** voor Toerisme, mede dank zij de nieuwe overlegstructuur waarbinnen hij zal functioneren, de nodige samenhang en eensgezindheid zal mogen vinden om tot bruikbare adviesformuleringen te komen.

Op een ogenblik waarop de gehele toeristische politiek en overheidsbevoegdheden in het toerisme in de grootste verwarring verkeren, zou het normaal zijn — en is het gewettigd —

Desutter

een heilzame invloed te verwachten van een nieuw overlegorgaan waarin de stemmen gebundeld worden van alle motorische krachten en van de gehele dynamiek van het Vlaams toerisme.

Mijmerend over de rol van deze **Adviesraad** moet het mij echter van het hart dat de wetgevende en vooral de uitvoerende macht in de afgelopen jaren jammerlijk in gebreke zijn gebleven en het toerisme door veronachtzaming ernstige schade hebben toegebracht.

Nu ongeveer drie jaar geleden werd een reeds gebrekkige administratie door een brutale **opdeling** in drie segmenten zo goed als helemaal van de kaart geveegd.

Het in 1939 opgerichte Commissariaat-generaal werd in feite ontbonden. Een Vlaams en Frans Commissariaat dreven hulpeloos verder uit elkaar. Een tussenliggende centrale dienst ging in een volkomen zinloos bevoegdheidsconflict reddeloos verloren.

Al die tijd beschikte de Vlaamse Gemeenschap niet meer over een op zijn taak berekend uitvoeringsinstrument en konden de nog resterende ambtenaren van het Vlaams Commissariaat, ondanks inzet en goede wil, in **genedele** meer aan de minimale eisen van een goed beheer voldoen. De Vlaamse Executieve bleef daar drie jaar lang onverschillig op toezien.

Terwijl de administratie in een vernietigende verhakkeling ten onder was gegaan, werd de bestaande wetgeving in de grootste wanorde onder de pletrol gewalst. Met een nietszeggend en nietsregelend minidecreet van slechts 12 artikeltjes werd dan toch uiteindelijk een Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme overeind geholpen. Het is maar te hopen dat deze nieuwe instelling, als zij ooit operationeel zou worden, een activiteit zal kunnen ontwikkelen die omgekeerd evenredig is met de waarde van haar standregelen.

Simultaan kregen de **logiesverstrekkende** bedrijven een nieuw decreet maar geen uitvoeringsbesluiten zodat

de ondersteuning van de broodnodige modernisering van ons hotelbestand ook al in de knoei geraakte.

De reisbureaus zijn er nog slechter aan toe. Sedert 1982 worden erkenningen **wederrechtelijk** uitgereikt omdat de Minister niet meent gebruik te moeten maken van de middelen die tot zijn beschikking staan om de rechtszekerheid in die sector te handhaven.

Op deze wettelijke en administratieve puinhoop wordt nu een Adviesraad geplant. Ik wil dit heel graag toejuchten, maar het valt niet mee om hoopvol gestemd te zijn.

Dat die Adviesraad er nodig is, kan niet betwijfeld worden. Te meer daar de ervaring uit de jongste jaren zo duidelijk de noodzaak heeft aangetoond van een volgehouden intensieve samspraak met de sectoren in de toeristische activiteit.

De vraag is echter of de Raad in de gegeven omstandigheden wel degelijk een kans maakt. Zal de overheid hem reële kansen bieden om mee de weg aan te wijzen naar een fundamentele vernieuwing van het Vlaams toeristisch beleid? Zal die Raad vanuit zijn diversiteit de basis kunnen leggen voor een eenheid van visie en een bundeling van krachten? Zal het Commissariaat-generaal zijn werking ondersteunen en zijn stem beluisteren?

De afgevaardigden van de Vlaamse Executieve in de Raad van **B**eheer van het Commissariaat, veel meer nog dan de vertegenwoordigers uit de sectoren zullen hier een grote verantwoordelijkheid moeten dragen.

Aan de Minister zou ik daarom willen vragen vanuit de Executieve, die liefst negen afgevaardigden naar het Commissariaat zal sturen, de rol van de Adviesraad bij het definiëren van de Vlaamse toeristische politiek fors te ondersteunen. Het toerisme met zijn zo gevarieerd actiespectrum heeft grote nood aan een centraal **overleg**-orgaan voor de ontwikkeling van een visie op de toekomst. De beste manier om het nieuwe orgaan, dat aan deze behoefte tegemoetkomt, onbruikbaar te maken, zal eens te meer blijken te

bestaan in het niet beluisteren van zijn adviezen.

Tot slot, mijnheer de Minister, waarde collega's, twee bedenkingen in verband met de samenstelling en de werking van de nieuwe Raad.

Tijdens de bespreking van het voorliggend decreet in de Commissie Cultuur werd door sommigen aangedrongen op een splitsing van het Technisch Comité van het Sociaal Volwassenen- en Jeugdtoerisme met de bedoeling een apart overlegorgaan te verkrijgen voor het nu heel snel evoluerend jeugdtoerisme.

De Minister repliceerde daarop dat hij het niet wenselijk achtte de adviesstructuur hiervoor te wijzigen. Hij voerde aan dat en het sociaal en het jeugdtoerisme tot 75 ten honderd subsidie konden ontvangen, dat anderzijds de infrastructuur voor goedkope vakanties in vele gevallen tegelijk door de volwassenen en door de jeugd gebruikt worden, dat er slechts drie verenigingen voor jeugdtoerisme zijn en, ten slotte dat de reisbureaus voor jeugdtoerisme toch ook onder het Technisch Comité voor de Reisbureaus ressorteren. Die argumenten klinken niet erg overtuigend.

De subsidieregeling voor jeugdtoerisme hoeft niet te lijden onder het bestaan van een apart adviesorgaan; in vele gevallen, en niet alleen in de sociaal-toeristische sector wordt infrastructuur en door volwassenen en door de jeugd gebruikt, en dat is maar goed ook; jongeren of jongerenbewegingen kunnen uiteraard bij een gewoon reisbureau boeken en, zouden zij aparte bureaus hebben, dan nog blijft reisorganisatie, -verkoop of -bemiddeling een voor jong en oud identieke bedoening, zodat het meest opvallend onderscheid tussen jeugd- en volwassenentoerisme inderdaad niet op die vlakken te vinden is.

Het „Internationaal Bureau voor Sociaal Toerisme” heeft in 1981 een „Manifest voor Jeugdtoerisme” uitgegeven. Uitgangspunten daarin zijn de toenemende vrije tijd en de plaats die daarin meer en meer voor toerisme ingeruimd wordt; de fundamentele betekenis en waarde van toerisme voor jongeren in hun opgang naar nieuwe

D esutter

cultuurpatronen en het belang dat zij daarbij zien in de geleidelijke opruiming van ideologische, politieke en sociale dwarsliggers die de mensen van elkaar gescheiden houden. Toerisme is voor de jeugd de toegangsweg naar een voltooide individuele en sociale persoonlijkheid, een opleiding naar democratie, een stimulans voor de dialoog, een school voor verdraagzaamheid en een levende toetssteen voor de gemeenschappelijke lotsbestemming van de mensheid.

Het is een universele opdracht van de volkeren om aan de jeugd alle kansen te bieden op vorming en vervolmaking. Het gaat hier om de keuze zelf van ons eigen cultuurbestemming.

Iedere gemeenschap is het aan haar jongeren verplicht inspraak te organiseren, van waaruit de specifieke verwachtingen van de jeugd op het stuk van de vakantiebeleving verwoord kunnen worden en vertaald naar de beleidsstructuren.

Tot zover, mijnheer de Minister, waarde collega's, de deskundige mening van het Internationaal Bureau voor Sociaal Toerisme. Tot daar ook de redenen waarom een apart inspraakorgaan voor jeugdtoerisme in de Vlaamse Gemeenschap geen overbodig instrument zou zijn.

Maar ik wil op dit punt de beleidskeuze van de Minister nog wel een eindweegs volgen. De tijd en de ondervinding kunnen hier raad brengen.

Moeilijker valt het mij om vrede te nemen met de totaal onverklaarbare en voor de sector erg schadelijke opties van de Minister tegenover de reisbureaus.

Bij koninklijk besluit van 23 november 1965 werd in uitvoering van de wet van 21 april 1965 een Technisch Comité van de Reisbureaus opgericht. Dat Comité moet gemotiveerd advies geven over de toekenning, schorsing, weigering of intrekking van vergunningen voor reisorganisatoren of -bemiddelaars. Het moet tevens, in principe althans, beleidsvoorbereidend advies verstrekken.

Krachtens artikel 5 van hogerge-

noemd koninklijk besluit worden de leden van het Comité door de Minister benoemd en — ik citeer — „derwijze gekozen dat er een juist evenwicht verzekerd is onder de Nederlandstalige en de Franstalige leden.” Mede door deze bepaling kreeg de Vlaamse Vereniging van Reisbureaus tot op heden geen toegang tot dat Comité.

Die situatie is uiteraard waanzinnig !

Sedert de definitieve fase van de staatsvorming kan een adviesorgaan voor geregionaliseerde materies niet meer toegankelijk zijn voor Franstalige leden. Bovendien is het maar al te gek dat de meest representatieve vereniging van Vlaamse Reisbureaus niet aan de gesprekstafel kan komen.

Drie jaar lang werd de Minister tevergeefs door zowat iedereen en bij herhaling op deze situatie attent gemaakt. De Vlaamse Vereniging voor Reisbureaus schreef tonnen brieven naar de administratie, naar de Minister, naar de Parlementsleden en naar de media. De administratie meldde herhaaldelijk dat ze tot een wederrechtelijk optreden gedwongen werd en in mei 1984 stelde collega Roger Windels een parlementaire vraag waarop de Minister antwoordde dat „de structuren inherent aan een goede werking van het VCGT, waaronder het Technisch Comité, nu opgericht kunnen worden.”

Op vandaag, ongeveer een jaar later zijn we niet veel verder !

Het decreet op het VCGT is gestemd, maar de instelling werkt nog niet en blijkbaar schiet de operationalisering niet erg op. Er is nog geen personeelsstatuut, noch een personeelsformatie. De Raad van Beheer is niet samengesteld, de leidende ambtenaren niet benoemd en op de begroting 1985 is geen centiem voor die instelling uitgetrokken.

Straks zullen we de oprichting van de Adviesraad goedkeuren. De Minister houdt sinds drie jaar, bij hoog en bij laag, staande dat meteen de mogelijkheid zal geschapen zijn om het Technisch Comité van de Reisbureaus samen te stellen. Tot mijn allergrootste spijt moet ik hem daarin tegenspreken.

Krachtens artikel 2 van het aan uw goedkeuring overgelegd decreet komt de Adviesraad bij het Vlaams Commissariaat-generaal. Het één kan dus niet zonder het ander.

Krachtens artikel 4 van hetzelfde decreet is de Adviesraad samengesteld uit onder meer : een door de Raad van Beheer van het VCGT aangeduide secretaris. Hetzelfde geldt krachtens artikel 6 voor de Technische Comité's. Krachtens artikel 8 van nog steeds hetzelfde decreet wonen de Commissaris-generaal of diens afgevaardigde de vergaderingen bij van de algemene adviesraad en van de Comité's. Ten slotte moeten de interne reglementeringen van de Adviesraad en van de Comité's binnen zes maanden na hun installatie door de Raad van Beheer van het Commissariaat-generaal goedgekeurd zijn, aldus artikel 11.

In die omstandigheden kom ik er maar niet toe de mogelijkheid te onderkennen om de Adviesraad of één van de daarbijhorende Comité's boven de doopvont te houden vooraleer het Commissariaat-generaal zich in een meer gezegende toestand bevindt.

Maar misschien heeft de Minister ook daar nog wel een oplossing voor, in welk geval ik zo vrij ben hem te verzoeken daar zo snel mogelijk mee uit te pakken, op gevaar af dat de gehele reisbureausector onherstelbare schade oploopt en, de wanhoop nabij, opnieuw bij Minister De Croo de steun van de nationale Regering gaat afbedelen om de dodelijke aderlating te stelpen, waaraan hij nu onderhevig is. (Applaus)

De Voorzitter : Minister Poma heeft het woord.

Minister K. Poma (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, het decreet dat wij nu bespreken, is een onderdeel van een geheel van decreten waarmee ik tracht een eigen structuur voor het Vlaams toeristisch beleid uit te bouwen.

Met de oprichting van het Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme kreeg de Vlaamse Gemeenschap een eigen parastatale instelling die efficiënter moet kunnen werken dan nu het geval is met de administratieve

Poma

structuur.

De heer Desutter kent de lijdensweg die ik als Gemeenschapsminister heb moeten afleggen vooraleer kon worden overgegaan tot de oprichting van een Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme. Gezien de bezwaren inzake de overheveling van het personeel, geopperd door de nationale Regering, zijn wij zelfs tot in het Overlegcomité moeten gaan. Wij hebben heel wat tijd verloren omdat het advies van het Overlegcomité op zich heeft laten wachten. Hoe het ook zij, ik ben de mening toegedaan dat we nu eindelijk kunnen overgaan tot de uitbouw van een toeristisch beleid voor Vlaanderen. Een belangrijk onderdeel ervan is het Commissariaat-generaal voor Toerisme.

Het is mijn bedoeling — vermits het Vlaams Commissariaat-generaal is goedgekeurd in de Vlaamse Raad — nog eerlang dit Commissariaat operationeel te maken. Eén van deze dagen zal de Raad van Beheer worden samengesteld. Dan zullen wij overgaan tot de oprichting van de parastatale wat de administratie ervan betreft.

Daar rijzen moeilijkheden omdat wij maar een beperkt aantal ambtenaren toegewezen krijgen ; een ander gedeelte waarop wij hadden gerekend, blijft nog altijd nationaal.

Dat zijn allerlei bezwarende omstandigheden — sta mij toe het zo te formuleren — waardoor het toeristisch beleid zeer moeilijk van de grond komt. Ik hoop dat wij nog dit jaar het Commissariaat-generaal volledig operationeel zullen kunnen maken en ook dat dan de nodige uitvoeringsbesluiten, die bij dit raamdecreet noodzakelijk zijn, zo vlug mogelijk zullen worden genomen.

Sommigen beweren dat er in dit decreet lacunen zijn. Dat kan, wij gaan hier als het ware experimenteel te werk — pragmatisch, zou ik zeggen. De tijd zal uitwijzen of op de één of andere wijze dit decreet, via een ander decreet in verband met toerisme of via een uitvoeringsbesluit niet zal moeten worden bijgeschaafd. Ik ben de laatste om te zeggen dat alles, zoals

het nu is, perfect is.

U weet dat ik al de problemen inzake cultuur zeer pragmatisch benader. Ik ben op elk ogenblik bereid een decreet of uitvoeringsbesluit aan te passen wanneer het noodzakelijk blijkt te zijn.

Laten wij starten met dit ontwerp van decreet. Het vormt een zeer goed vertrekpunt en een zeer gezonde basis voor de uitbouw van een Vlaams toeristisch beleid.

De heer Desutter sprak over de reisbureaus. Wanneer dit decreet goedgekeurd is, kan het Technisch Comité voor de Reisbureaus volgens dit decreet samengesteld worden. Ik meen dat alle problemen waarmee de reisbureaus op dit ogenblik worden geconfronteerd, dan opgelost kunnen worden.

De heer E. Desutter : Het eerste blijft het operationeel worden van het Commissariaat-generaal voor Toerisme.

Minister K. Poma : Dat is juist. Ik hoop dat het voor de vakantie operationeel zal zijn.

In de Commissie werd uitvoerig gesproken over de problemen die de heer Seeuws zeer kort heeft aangeraakt. Ik meen niet dat het nodig is dit opnieuw in openbare vergadering te herhalen. Alle argumenten pro en contra vindt men uitvoerig in het verslag. Het is mogelijk dat wij over bepaalde punten — maar ik meen dat het meer detailpunten zijn — van mening verschillen.

Zoals ik ook aan de heer Desutter heb gezegd kunt u op mij rekenen, wanneer zou blijken dat een correctie vanuit pragmatisch en efficiënt oogpunt noodzakelijk is.

Ik vraag de leden van de Vlaamse Raad dit ontwerp van decreet, zoals het is ingediend, goed te keuren. Het is een gezonde vertrekbasis om het toeristisch beleid in dit land uit te bouwen. U mag niet vergeten dat het ook voor mij zeer onaangenaam is dat jaren vertraging werden opgelopen. Het was noch mijn fout noch deze van de Vlaamse Raad ; het was het gevolg van de tegenwerking die wij hebben

ondervonden en die wij geleidelijk moesten overwinnen.

Wanneer dit decreet wordt goedgekeurd en de uitvoeringsbesluiten zijn afgekondigd, hebben wij opnieuw een grote stap vooruit gezet in het toeristisch beleid van Vlaanderen. De twistpunten zullen verdwijnen. Daarom vraag ik dit decreet integraal goed te keuren. **(Applaus bij de CVP en de PVV)**

De Voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (Neen)

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

We zullen deze namiddag de artikels-gewijze bespreking en de hoofdelijke stemming over het gehele ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende bepaling van de minimumleeftijd voor deelnemers aan wielervedstrijden — 301 (1984-1985) — Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking

De Voonitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet houdende bepaling van de minimumleeftijd voor deelnemers aan wielervedstrijden.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Decoster, verslaggever, heeft het woord.

De heer M. Decoster, verslaggever : Mijnheer de Voorzitter, ik verwijs naar mijn verslag.

De Voorzitter : De heer Diegenant heeft het woord.

De heer A. Diegenant (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, alvorens mijn uiteenzetting bij de behandeling van dit decreet te beginnen, wens ik de rapporteur, die zopas verwees naar zijn schriftelijk verslag, te danken en hem geluk te wensen met dit verslag dat systematisch en overzichtelijk is en dat ten volle de besprekingen in de Commissie weergeeft. Wij hebben er

Diegenant

echt wat aan. Ook wat de uitvoeringsbesluiten betreft, die zullen moeten volgen eens dit decreet is goedgekeurd, zal men hiervan ongetwijfeld dankbaar gebruik maken.

Dit ontwerp van decreet heeft de bescherming van de jonge wielrenners op het oog. De problematiek, die door dit decreet kan worden geregeld, is niet nieuw; het is in zekere zin een ietwat lang aanslepend probleem, vooral wat het mogelijk maken betreft van een aangepaste wieleropleiding voor 12- tot 14-jarigen. Dit probleem heeft aangesleept omdat in het risicorijke milieu van de wielersport — en daarmee wordt niet de minste afbreuk gedaan aan de verdiensten van hen die deze bijzonder volkse sport sedert jaren inrichten en begeleiden — ten opzichte van de jongeren een speciale zorg bestond qua medische en pedagogische begeleiding. Het heeft dus wat geduurd omdat er bij de herverdeling van de bevoegdheden in onze nieuwe staatsstructuur niet onmiddellijk duidelijkheid was. De raamoplossing die ons in dit ontwerp van decreet wordt geboden in verband met de opleiding van jongeren van 12, 13 en 14 jaar en in verband met de bescherming van jongeren van 15 tot en met 20 jaar, stelt ons tevreden. Het gewicht van dit ontwerp wordt wel verlegd naar de uitvoeringsbesluiten die de algemene lijnen vervat in het ontwerp, zullen moeten aanvullen en een ware betekenis geven.

Er worden drie uitvoeringsbesluiten verwacht: een eerste besluit in verband met de opleiding van jongeren van 12, 13 en 14 jaar; een tweede besluit in verband met de wedstrijdmogelijkheden en -omstandigheden voor jongeren van 15 tot en met 20 jaar; en een derde besluit betreffende de medische keuring en de medische begeleiding van jongeren van 12 tot en met 20 jaar.

Ik veroorloof mij een aantal opmerkingen ten aanzien van deze uitvoeringsbesluiten te formuleren. In verband met de opleiding van jongeren van 12 tot 14 jaar is het zeer belangrijk te weten wie deze opleiding zal verzorgen. Het is essentieel dat deze opleiding voldoende bescherming biedt

aan de jonge sportbeoefenaar. Daarom werd in de Commissie een amendement aanvaard dat stelde dat diegene die deze opleiding moet verzorgen over voldoende pedagogische vorming moet beschikken, vorming die stoelt op algemene vorming en over voldoende sporttechnische vorming. Aan de Executieve wordt de opdracht gegeven concreet uit te maken wat dit inhoudt. Ik kan er echter niet genoeg de nadruk op leggen dat deze persoon alle waarborgen moet bieden voor het welslagen van deze jongerenopleiding. En omdat wij dit aspect zo belangrijk vinden vragen wij aan de Executieve de meeste aandacht te schenken aan de persoon die deze wieleropleiding zal verzekeren.

Het uitvoeringsbesluit in verband met de wedstrijdmogelijkheden voor jongeren van 15 tot en met 20 jaar werd ons ter informatie, in de staat van ontwerp waarin het zich thans bevindt, medegedeeld. Het komt tegemoet aan de wens uitgesproken in wielermiddens om deze jongeren betere wedstrijdkansen te bieden. Sedert 1967, jaar waarin het eerste koninklijk besluit verscheen dat de bescherming van jonge wielrenners mogelijk maakte, heeft er een evolutie plaats gegrepen zowel bij de organisatoren als bij de jongeren zelf. De organisatoren hebben een beter begrip gekregen voor de opleiding van de jongeren en de jongeren zijn sterker en rijper geworden. Op jongere leeftijd en mits een goede opleiding zijn zij in staat een hoger wedstrijdtempo te halen. Zij kunnen zich op intensere wijze voorbereiden op wedstrijd sport. Met dit ontwerp wordt dus zowel aan de wielermiddens als aan de jongeren in het bijzonder tegemoet gekomen.

Het derde executievebesluit waarnaar ik even wou refereren wordt thans, zoals in de Commissie door de betrokken Minister werd medegedeeld, met de administratie besproken. Het gaat over de medische keuring en begeleiding van de jonge wielrenners, thans uitgevoerd op basis van het koninklijk besluit van 1970. In dit verband zou ik de aandacht willen vestigen op drie aspecten.

Ten eerste, de artsen die de jonge wielrenners medisch moeten begeleiden, geschikt verklaren en eventueel

de kans geven naar een hogere sportcategorie over te stappen, moeten werkelijk artsen zijn gespecialiseerd in de sportgeneeskunde en in de lichamelijke opvoeding. Wij menen dat het duidelijk de wens is van de Executieve deze bepalingen, tot nog toe bij decreet vastgelegd, in een herschreven executievebesluit over te nemen.

Een tweede bepaling die dit executievebesluit zou moeten bevatten, gaat over de inhoud van het onderzoek dat jonge wielrenners dienen te ondergaan om geschikt te worden verklaard en eventueel klasseverhoging te bekomen. Het is belangrijk dat duidelijk vermeld wordt aan welke onderzoeken, gepaard gaande met welke apparatuur, de betrokkenen zullen worden onderworpen. De waarborg van de persoon die het onderzoek uitvoert dient te worden aangevuld met de waarborg van het onderzoek. Reeds in 1970 vinden wij daaromtrent inhoudelijke bepalingen terug die, naar ik meen, kunnen worden aangepast aan de mogelijkheden van het medisch onderzoek van nu, gericht op de geschiktheidsverklaring en op de klasseverhoging.

In de derde plaats zou dit executievebesluit normen moeten bevatten waaraan de jonge wielrenners dienen te voldoen om op basis van het voorgesteld medisch onderzoek geschikt te worden verklaard of tot een hogere klasse te worden toegelaten. Wanneer een van die onderzoeken er bij voorbeeld in zou bestaan honderd meter te lopen tegen een maximale snelheid, dient daaraan toegevoegd binnen welke minimale tijdspanne die proef moet worden afgelegd om tot een hogere klasse te worden toegelaten. Het is dus belangrijk dat de proeven gepaard gaan met normen waaraan de atleet moet voldoen om geschikt te worden verklaard. Wij weten allemaal onder welke druk het medisch korps kan worden gezet. Daarom menen wij de bescherming van de jonge wielrenners te optimaliseren door het medisch onderzoek en het besluit dat er uit getrokken wordt, met de meeste garanties te omringen.

Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, onze fractie zal dit ontwerp van decreet goedkeuren. Het biedt nieuwe en betere kansen voor de jonge

Diegenant

wielrenners, in de eerste plaats wat hun opleiding betreft en in de tweede plaats op het vlak van hun competitieve sportmogelijkheden vanaf 15 jaar. De zorg werd uitgedrukt dat dit met de nodige kwalitatieve bescherming zou gebeuren.

Deze ingesteldheid op basis van de welke vanaf 1967 werd gelegifereerd en de zorg die sedertdien door de betrokken milieus ten aanzien van de jonge wielrenners werd betoond, verdient ten zeerste onze waardering, zowel de administratieve overheid als de betrokken sportorganisatoren. Dit decreet, op basis van onze Vlaamse autonomie, biedt nieuwe mogelijkheden om de sport, in het bijzonder de wielersport, op een nieuwe en meer aangepaste manier te begeleiden. Van daar dat wij het met, vertrouwend op de Executieve, enthousiasme zullen goedkeuren. **(Applaus)**

De Voorzitter : De heer Seeuws heeft het woord.

De heer W. Seeuws (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de Minister, heren Ministers, geachte collega's, ik wil op mijn beurt vooraf de verslaggever gelukwensen met zijn uitstekend verslag dat ons een duidelijk beeld geeft van de besprekingen die in de Verenigde Commissies hebben plaatsgegrepen. De Commissies voor de Culturele Aangelegenheden en voor het Gezondheidsbeleid hebben, op verzoek trouwens van beide Ministers, met bekwame spoed het ontwerp van decreet besproken, onderzocht en unaniem goedgekeurd en dit met dezelfde bedoelingen die ons allen voorliggen.

Het ontwerp van decreet wil, wat ons betreft, een eerste oplossing geven aan het dringend probleem van de noodzakelijke bescherming van kinderen en jongeren die aan wielervedstrijden deelnemen.

Heren Ministers, het is voor ons duidelijk dat dit slechts een eerste stap kan zijn op neventerreinen, onder meer van wiel- en motorsport die door kinderen wordt beoefend, maar ook van andere zware en soms gevaarlijke topsporten waar evenzeer een

dringende bescherming nodig is van jongeren die te vroeg en met onvoldoende medische en pedagogische begeleiding in de competitie sport worden geworpen. Daarover zijn alle deskundigen het eens.

Wanneer de kinderen op school bij hun sportbeoefening worden begeleid door bevoegde personen spreekt het vanzelf dat dezelfde begeleiding noodzakelijk is bij de sportbeoefening in sportclubs hetgeen betekent dat zij er evenzeer moeten worden beschermd op pedagogisch en sportmedisch vlak. Aldus zal het kind kunnen worden beschermd tegen de negatieve invloeden die wij toch ook bij de grote sporten moeten onderkennen en waarbij geweld, commerciële en andere problemen zoals doping en opgefokte prestatiezucht moeten worden vermeden. Trouwens, alle deskundigen ter zake erkennen dat overdreven sportbeoefening, te vroege beoefening van de sport door kinderen die niet goed begeleid zijn en die fysisch nog niet volwassen zijn, zeer gevaarlijke letsels kunnen teweeg brengen.

Ik wil eindigen met enkele nevenbemerkingen vanuit sociologisch standpunt en erop wijzen dat eveneens werd vastgesteld dat de sociale integratie van een kind in de totale maatschappij vaak wordt bedreigd door een overdreven en te vroege sportbeleving indien deze niet goed zou worden beschermd. Dat zou kunnen leiden tot een overdreven individualisme en specialisatie, wat uiteindelijk de harmonische ontwikkeling van het kind in het proces van de volwassenvorming zou kunnen in de weg staan.

Ik denk dat het vooral deze bedenkingen zijn die ons ertoe moeten leiden om, niet alleen dit ontwerp van decreet met bekwame spoed goed te keuren, maar het als een eerste stap te beschouwen in de verdere bescherming van het kind op andere gebieden van gevaarlijke topsporten. **(Applaus)**

De Voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, collega's, ik veroorloof mij als niet-lid zijnde van de Commissie die

het ontwerp van decreet heeft besproken, toch even het woord te nemen in verband met dit ontwerp omdat ik persoonlijk geïnteresseerd ben voor de materie die er werd behandeld en die de doelstelling is van dit ontwerp van decreet.

Vooraf wens ik mij aan te sluiten bij voorgaande sprekers die de rapporteur, de heer Decoster, hebben gelukgewenst met zijn overzichtelijk verslag dat inderdaad een duidelijk beeld geeft van de in dit ontwerp van decreet behandelde problematiek.

Ik kan evenwel niet nalaten mijn ontgoocheling uit te drukken over het feit dat dit ontwerp van decreet een kaderdecreet is waarbij alle verantwoordelijkheid wordt overgedragen aan de Executieve macht, terwijl, naar mijn gevoel, de Vlaamse Raad een kans heeft laten liggen om zelf deze problematiek op een meer gegronde wijze uit te discussiëren. Persoonlijk vind ik het spijtig dat het voorstel van decreet, ingediend door de heer Octaaf Van den Broeck, niet werd gehanteerd om deze problematiek op een meer uitgebreide wijze te behandelen. In dit voorstel van decreet werd deze hele problematiek op een uitgebreide, maar juridisch correcte wijze behandeld, onder meer inzake het organiseren van wielervedstrijden voor jongeren tussen 12 en 15 jaar, waarvoor men een totale afstand van 15 tot 30 kilometer had voorzien, voor de categorie jongeren tussen 15 en 16 jaar waarvoor men een afstand van 70 kilometer vooropstelde en verder voor de jongeren tussen 17 en 19 jaar waarvoor de totale afstand 120 kilometer kon bedragen.

Welnu, wij betreuren dat het niet de Vlaamse Raad, de wetgevende macht zelf, is die daarin uiteindelijk de beslissing zal nemen en dat men ter zake alles aan de uitvoerende macht heeft overgelaten.

Wat nu inhoudelijk de problemen zelf betreft, zijn er inderdaad nogal wat controverses inzake de opvatting over het al dan niet toelaten van wielervedstrijden op jeugdige leeftijd. De voorstanders zijn van mening dat een sport beoefenen op vrij jonge leeftijd niet schadelijk is en dat dit zelfs voordelen biedt onder meer op technisch

Denys

vlak, op het gebied van de stuurvaardigheid, het evenwichtsgevoel en de reactiesnelheid. De tegenstanders wijzen op bepaalde problemen die ontstaan en die leiden naar een ongunstige situatie waarbij het competitiegevoel al te sterk wordt aangescherpt. Bovendien zijn er naast de medische en pedagogische aspecten ook ethische en sociale gevaren aan verbonden.

Een bepaalde reglementering dringt zich echter op om misbruik te voorkomen. Wij vinden het goed dat men in de toekomst, via een besluit, zal proberen de jonge wielrenners, door het aanstellen van opleiders, beter te vormen. Dat heb ik althans kunnen opmaken uit het verslag. Ik stel echter vast dat men uitsluitend onderwijzers, regenten en licentiaten lichamelijke opvoeding als opleiders zou aanwijzen. Ik vestig er echter uw aandacht op dat er vandaag de dag in de wielersport mensen zijn die, vanuit hun praktische ervaring, op een uitstekende wijze aan begeleiding doen. In mijn streek ken ik opleiders die over geen enkel diploma beschikken maar die op een voortreffelijke wijze, tijdens de winter, jeugdige wielrenners opleiden.

Ik vraag dan ook of het niet mogelijk zou zijn in het besluit een overgangperiode te voorzien, waardoor degenen die over geen diploma beschikken, maar waarvan iedereen in de praktijk erkent dat zij goed werk leveren, de kans zouden krijgen als officiële opleiders te worden erkend.

Ik heb in het verslag ook een opmerking gelezen van de rapporteur, de heer Decoster, in verband met het twee dagen na elkaar houden van wielervedstrijden. Ik sluit mij aan bij deze opmerking. Wij zijn het ermee eens dat jonge wielrenners slechts twee dagen per week een wielervedstrijd mogen rijden. Er blijft echter het probleem rijzen in verband met het toelaten van deze wedstrijden twee dagen na elkaar, bijvoorbeeld zaterdag en zondag. Volgens de huidige stand van zaken zou dit niet mogen. Terecht wijst u erop dat men bijvoorbeeld de zaterdag een technisch defect kan hebben waardoor men gedurende de

ganse week niet aan wielervedstrijden kan deelnemen. Niet iedereen heeft de kans, studenten bijvoorbeeld, om tijdens de week aan proeven deel te nemen. Ik acht het dus wenselijk dat men ook op dat vlak met deze opmerking rekening zou houden.

Ten slotte, mijnheer de Voorzitter, kan ik zeggen dat wij dit ontwerp zullen goedkeuren. Ik herhaal nogmaals dat wij het betreuen dat de Vlaamse Raad ter zake een kans laat liggen om op eigen verantwoordelijkheid deze problematiek uit te werken. **(Algemeen applaus)**

De Voorzitter : De Gemeenschapsminister van Cultuur heeft het woord.

Minister K. Poma (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, waarde collega's, ik zal in het kort enkele algemene bedenkingen naar voren brengen. Er werd hier in de eerste plaats gesuggereerd dat wij een algemeen decreet zouden opmaken dat alle sporten zou omvatten. Dit is volgens mij onmogelijk omdat men alle sporten, zo bijvoorbeeld de wielersport, atletisme en de bokssport, niet op een voet van gelijkheid kan plaatsen. Ik denk dus dat het nodig is per sporttak een afzonderlijk decreet op te maken. Vandaar dat wij vandaag starten met het decreet op de wielersport en meer bepaald voor die sport omdat wij de mening zijn toegedaan dat er juist daar wel wat uitwassen bestaan, zodat dus decretaal dient opgetreden.

Tweede opmerking : dit is een aangelegenheid die zowel sporttechnische als sportmedische aspecten bevat. Vandaar een gezamenlijk decreet voor het sporttechnisch gedeelte van de Gemeenschapsminister van Cultuur en voor het sportmedisch gedeelte van de Gemeenschapsminister van Volksgezondheid.

Derde opmerking : de heer Denys heeft zijn spijt uitgedrukt over het feit dat dit een kaderdecreet was, dus een zeer beperkt decreet, en dat aan de Executieve werd overgelaten een drietal uitvoeringsbesluiten te nemen, waarvan de voorontwerp en trouwens aan de leden van de Commissie ter inzake werden overgemaakt zodanig dat zij kennis krijgen van de inhoud van die uitvoeringsbesluiten. Ik

vind een kaderdecreet principieel een goede formule. Mijnheer Denys, indien wij uw voorstel moesten volgen dan zouden er heel wat details dienen in opgenomen te worden. Nu is het eenmaal zo dat eens een wet of decreet is gestemd, er geen wijzigingen meer kunnen worden aangebracht zonder wet- of decreetwijziging, dus via besprekingen in Commissie en in de Vlaamse Raad of het Parlement. Wanneer het echter gaat om een uitvoeringsbesluit van de Executieve dan kan deze wijziging zeer vlug worden doorgevoerd. Is men voorstander van een decreet dan mogen er daarin echter geen details worden opgenomen. De ondervinding kan evenwel uitmaken dat wij ons op een of andere wijze in het uitvoeringsbesluit hebben vergist, wat dan heel vlug kan worden gecorrigeerd. Indien u echter een decreet goedkeurt waarin al deze details voorkomen dan is het een hele lijdensweg vooraleer er wijzigingen aan een wet worden aangebracht. Daarom is voor deze materie een kaderwet de beste oplossing. Trouwens hebben alle leden van de Commissie voor deze formule geopteerd.

Het decreet bevat slechts vijf artikelen en bepaalt dat niemand aan wielervedstrijden mag deelnemen op wegen, terreinen of gebouwen, zowel openbaar als particulier terrein, als hij niet ten volle 15 jaar oud is. De Vlaamse Executieve bepaalt de voorwaarden waaronder jongeren vanaf de leeftijd van 12 jaar mogen worden opgeleid tot de wielersport. Ik wens duidelijk te onderstrepen dat het voor die periode niet gaat om het organiseren van wielervedstrijden zoals wij die beschouwen, maar om een opleiding die zij krijgen in de wielersport. Er is hier een fundamenteel verschil. De uitvoeringsbesluiten die wij zullen nemen zullen meer in detail treden. Daarin zal bijvoorbeeld worden bepaald dat tussen 15 en 16 jaar de afstand moet worden beperkt tot 70 kilometer ; voor het kampioenschap 80 kilometer ; tussen de leeftijd van 17 en 18 jaar wordt de afstand beperkt tot 120 kilometer ; voor het kampioenschap 130 kilometer. Dergelijke details worden in de uitvoeringsbesluiten vastgelegd.

Ik meen dat wij met dit decreet goed

De heer A. Deneir (CVP), verslaggever over het decreet-voorzieningen voor bejaarden

te keuren uitstekend werk leveren in het kader van de bescherming van de jeugd, in het bijzonder van de 12- en 15-jarigen ; beneden de 12 jaar is het uiteraard totaal verboden aan wedstrijden deel te nemen.

Bijgevolg vraag ik aan de Raad het decreet unaniem goed te keuren. **(Applaus bij de CVP en de PVV)**

De Voorzitter : Minister De Wulf heeft het woord.

Minister R. De Wulf (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, collega's, op mijn beurt wens ik de verslaggever te danken en te feliciteren voor zijn zeer overzichtelijk en objectief verslag. Dit verslag is inderdaad overzichtelijk omdat de leden van de Raad een duidelijk inzicht geeft in de manier waarop wij aan de bestaande wielersportproblematiek een oplossing willen brengen.

Ik zal uiteraard niet herhalen wat collega Poma zoëven in functie en ter verdediging van dit ontwerp-decreet heeft gesteld. Toch wil ik even de aandacht vestigen op het feit dat er in de

Commissie een zeer constructieve samenwerking heeft plaatsgevonden. Wij zijn er immers in gelukt in een minimum van tijd een dringende aangelegenheid naar algemene voldoening af te ronden. De constructieve wijze waarop de gesprekken werden gevoerd kwam ook tot uiting in de verschillende amendementen die een verrijking en een verbetering betekenen van het oorspronkelijk ontwerp en die in de Commissie, na afronding van de gesprekken, werden aanvaard.

Ten slotte gaat het om een zeer belangrijke fase om tot een betere structurering van de wielersport te komen.

Tot hiertoe werden wij enkel geconfronteerd met voornamelijk het negatieve aspect, waarbij enkel vanaf de leeftijd van 15 jaar aan wielersport mocht worden deelgenomen, maar waarbij een wettelijke basis ontbrak voor jongere elementen van minder dan 15 jaar om aan integratie in de wielersport toe, te doen.

Naar mijn gevoel wordt dit op een degelijke manier door dit decreet opgevangen. De uitvoeringsbesluiten, die voornamelijk door collega Poma in dit verband zullen worden getroffen, zullen in de komende jaren ongetwijfeld aanleiding geven tot een valorisatie van het wielersportgebeuren.

De heer Denys heeft gepleit voor een decreet dat eventueel alle bepalingen, zowel sporttechnische, als sportmedische, meer gedetailleerd zou hebben omvat. Ik kan slechts bijtreden wat de heer Poma hier heeft gesteld. Wij zullen met de voorstellen die hier werden geformuleerd een nieuwe richting uitgaan. Het is in feite een innoveren, maar geen improviseren. Dit is gebeurd in overleg met de wielersportmiddens en alle betrokkenen. De ervaring zal moeten uitwijzen of wij door deze nieuwe richting voor alle aspecten de goede formulering hebben gevonden. Het is de bedoeling door de soepelheid van de uitvoeringsbesluiten een gemakkelijke en snelle aanpassing aan de wijzigingen, die zich in functie van de opgedane ervaring zullen opdringen, mogelijk te maken. Dit zal ook gelden — want in dit verband zijn verschillende opmer-

kingen gemaakt — voor de bepaling waarbij onder meer het deelnemen aan twee opeenvolgende wedstrijden voor de 15 tot 17-jarigen wordt verboden. In dit verband zijn in de Commissie verschillende suggesties gedaan, ook door de indiener van het voorstel, de heer Van den Broeck, en door de verslaggever, de heer Decoster.

Ik kan u verzekeren dat met deze suggesties rekening zal worden gehouden. Op het einde van het jaar zal, zoals afgesproken, samen met de betrokken wielermiddens, een evaluatie plaatsvinden. Op dat ogenblik zullen de passende maatregelen worden getroffen en worden nagegaan in welke mate de bedoelingen, die nu reeds in het voorontwerp van uitvoeringsbesluiten zijn vooropgesteld, kunnen worden bijgeschaafd.

Ik wil de nadruk leggen op het feit dat het ontwerp van uitvoeringsbesluiten, dat wij hebben besproken en ingevolge de opmerkingen die in de Commissie werden geformuleerd, op dit ogenblik reeds aanpassingen omvat waarbij onder meer zal worden bepaald dat, zolang jongeren de wielersport niet beroepshalve uitoefenen, zij vallen onder de toepassing van het decreet van 25 februari 1975 tot vaststelling van het statuut van de niet-betalende sportbeoefenaar, dit om te vermijden dat over deze problematiek ook maar de geringste twijfel zou kunnen bestaan.

De heer Diegenant heeft, naast een paar bedenkingen in verband met de mogelijke uitvoering en het in werking stellen van dit decreet, bijzondere aandacht besteed aan de medische begeleiding. Ik kan de heer Diegenant verzekeren dat van de opmaak van een uitvoeringsbesluit in verband met de medische begeleiding werk wordt gemaakt. Het resultaat zal eerlang aan de Executieve worden voorgelegd.

In functie van de nieuwe wielersportreglementering, die wij hopelijk deze namiddag zullen goedkeuren, zal het koninklijk besluit van 3 april 1970 inzake het medisch onderzoek en toezicht op wielrenners worden aangepast. Naast het geschiktheidsonderzoek dat thans ook voor jongeren onder de 15 jaar zal gebeuren en het controle-onderzoek, zal ook aan de Executieve

De Wulf

worden voorgesteld de criteria te bepalen waaraan de medische onderzoeken moeten beantwoorden voor jongeren, die bij voorbeeld op 16 of 18 jaar hun intrede in een hogere categorie aanvragen of die op 18 en 19 jaar aan drie niet opeenvolgende wedstrijden per week wensen deel te nemen, dit ongeacht het bepalen van de globale problematiek in verband met medische controle en medische begeleiding.

Ik ben de mening toegedaan dat wij zeer degelijk werk hebben geleverd en dat wij met dit ontwerp-decreet een belangrijke stap zetten naar een betere structurering van de wielersport, naar het verhogen van de mogelijkheden voor de wielersport voor het recruterende van jongeren om zich in die sportrichting te begeven, dit zowel langs de weg van de opleiding als van de reglementering in verband met het deelnemen van wielervedstrijden.

In functie van de globale oplossing die wij aan dit probleem wensen te geven, vraag ik u dit ontwerp van decreet goed te keuren. **(Applaus)**

De Voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? **(Nee)**

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

We zullen deze namiddag de artikelsgewijze bespreking en de hoofdelijke stemming over het gehele ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende goedkeuring van het Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen, opgemaakt te New York op 18 december 1979 — 278 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van discrimina-

tie van vrouwen, opgemaakt te New York op 18 december 1979.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Beysen, verslaggever, die verhinderd is om gezondheidsredenen, heeft mij verzocht u mede te delen dat hij naar zijn verslag verwijst.

Vraagt nog iemand het woord ? **(Nee)**

Wenst de Gemeenschapsminister van Huisvesting hieraan nog iets toe te voegen ?

Minister J. Buchmann : Ik denk dat het ontwerp van decreet terdege in de Commissie besproken werd.

De Voorzitter : Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

We zullen straks de artikelsgewijze bespreking en de hoofdelijke stemming over het gehele ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VANDECREET houdende regeling van de erkenning en subsidiëring van voorzieningen voor bejaarden — 279 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet houdende regeling van de erkenning en subsidiëring van voorzieningen voor bejaarden.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Deneir, verslaggever, heeft het woord.

De heer A. Deneir, verslaggever (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de Minister, heren Ministers, waarde collega's, het ontwerp dat voorligt werd ingeleid door mevrouw de Minister, die erop wees dat de Vlaamse Gemeenschap een hele reeks bevoegdheden heeft inzake het bejaardenbeleid. Nochtans- en dat is hier vroeger ook reeds gezegd — moet onderstreept dat tot op heden belangrijke domeinen aan die Gemeenschap ontzegd zijn, zoals onder meer de

pensioenen — en wij zouden bijna kunnen zeggen het inkomstenbeleid tegenover vele van deze mensen- gezondheidszorg, prijzenbeleid in rusthuizen enzovoort.

Het ontwerpdecreet handelt in hoofdzaak over infrastructuurdiensten voor bejaarden. Het heeft drie uitgangspunten, met name, nood aan differentiëring van het bejaardenbeleid, nood aan het zolang mogelijk zelfstandig wonen en nood aan de hervorming van de collectieve voorzieningen.

Wat het eerste punt betreft, namelijk de nood aan differentiëring van het bejaardenbeleid, wens ik eerst en vooral op een kleine fout te wijzen. In het verslag, op bladzijde 3 onder punt 1, a, staat vermeld dat Vlaanderen in het jaar 2000 zowat 5 miljoen 486.000 inwoners zal tellen. Dat zou moeten zijn 5 miljoen 846.000. Zonder die correctie is de rest van de zin niet leesbaar of fout. Aangezien de zin niet fout is, moeten wij die correctie aanbrengen.

De nood aan differentiëring vloeit voort uit de stijging van de bejaardenbevolking vooral van de zogenaamde hoogbejaarden. Het aantal alleenstaanden neemt toe en, met het stijgen van de leeftijd neemt ook het aantal zorgbehoevend toe. Die zorg kunnen zij meestal in de familiekring niet vinden. In de toekomst zal dat wellicht nog afnemen.

Het tweede punt betreft het zelfstandig wonen. Steeds sterker wordt beklemtoond, vooral door de bejaarden zelf, dat zolang mogelijk zelfstandig wonen moet worden nagestreefd. Een nieuwe evolutie binnen dit streven is het ontwikkelen van het beschermd worden. Hiermee wordt bedoeld het behouden van zoveel mogelijk zelfstandigheid, binnen een sfeer van zekerheid, wanneer hulp noodzakelijk is. Binnen dit streven naar een zo lang mogelijke autonomie is een specifieke rol te vervullen door de dienstencentra.

Ten derde, de hervorming van de collectieve voorzieningen. De opvang van bejaarden die steeds meer zorgen behoeven moet in toenemende mate aandacht hebben voor alle aspecten van de persoon. Vandaar het voorstel

D eneir

om, naast brandveiligheid, ook normen te beklemtonen die betrekking hebben op het opnamebeleid, personeel, klachten, verblijfzekerheid, ook als er behoefte is aan zorgen, enzovoort. Tot daar een samenvatting van de inleiding van de Minister. Tijdens de algemene bespreking kwamen volgende punten aan bod.

Het eerste punt betreft de brandveiligheid. Dit is uiteraard een noodzaak maar soms worden, zo werd opgemerkt, zeer zware eisen gesteld. De Minister antwoordde dat zij ernaar streeft via overleg dat dient te gebeuren in een op te richten commissie, afwijkingen eventueel mogelijk te maken op advies van die commissie.

Een tweede punt dat naar voren kwam tijdens de algemene bespreking heeft betrekking op het zelfstandig wonen en de zorgenbehoefte. Door meerdere leden werd gewezen op de bijzondere risico's die bejaarden lopen en dit onder vele vormen. De Minister verklaarde dat het ontwerp hoofdzakelijk de huisvesting op het oog heeft, maar dat beschermd wonen aan bod komt en dat zij daarnaast ook andere initiatieven opzet om de zelfstandigheid zolang mogelijk te verzekeren.

Een derde punt hield verband met de begrenzing van de notie „bejaarde” op de leeftijd van 60 jaar. De vele vormen van vroegtijdig verdwijnen uit het actieve leven zouden kunnen meebrengen dat, 60 jaar als begrenzing naar onder te laag uitvalt, dit was althans het oordeel van bepaalde leden. Hierop heeft de Minister geantwoord dat het ontwerp zich op het ogenblik richt op mensen vanaf 60 jaar. Wij kunnen niet verhelen dat dit een uitbreiding is van de notie „bejaarde” want tot nog toe bestaat de zeer sterke neiging om twee soorten bejaarden te onderscheiden met name vrouwen vanaf 60 jaar en mannen vanaf 65 jaar. Aangezien er geen discriminaties mogen zijn is er momenteel een maatregel ten gunste van de mannen.

Een vierde punt dat aan bod kwam was de betrokkenheid van de privé-sector via de VZW's. De vrees is geopperd dat het feit dat de VZW's bepaalde initiatieven kunnen nemen die in

aanmerking kunnen komen voor subsidiëring, in feite de verzuiling in de hand zou werken. Dit zou tegen de pluraliserende geest van de tijd ingaan en duur uitvallen.

Door de Minister is gezegd dat bepaalde initiatieven moeten worden aangemoedigd gelet op de grote noden. De VZW's kunnen ook pluralistisch werken, daarenboven zijn waarborgen ingebouwd ten aanzien van de ideologische, filosofische of godsdienstige overtuiging zodanig dat het interne pluralisme is gewaarborgd.

Wanneer wij dan de structuur van het decreet bekijken stellen wij vast dat het negen hoofdstukken omvat. Naast de klassieke inleidende bepalingen wordt gehandeld over subsidiëring van investeringsverrichtingen. Daaronder vallen dan de bejaardenwoningen subsidiëerbaar voor zover opgericht door of voor ondergeschikte besturen. Subsidiëring is verbonden aan voorwaarden inzake programma, inplanting en nader door de Executieve vast te stellen voorwaarden. Naast de bejaardenwoningen werd ook gehandeld over dienstencentra, de serviceflatgebouwen, de woningcomplexen met dienstverlening en de rusthuizen. Deze kunnen worden opgericht of ingericht door de ondergeschikte besturen, verenigingen zonder winstoogmerk en door instellingen van openbaar nut. Subsidiëring is mogelijk voor zover ook hier een aantal voorwaarden worden vervuld. Ter zake verwijs ik naar de bespreking van artikel 15 zoals die voorkomt op bladzijde 15 van het verslag. Het ontwerp regelt ook de subsidiëring van de werking van de dienstencentra.

De bespreking van de artikelen leidde tot een aantal wijzigingen van de oorspronkelijk voorgestelde tekst, zo onder meer, ten eerste, het samenbrengen van de bepalingen die verband houden met de verweermiddelen van de aanvrager — te vinden onder artikel 17 — ; ten tweede, het inlassen van een overgangsmaatregel ten aanzien van de voorafgaande vergunning voor werken die reeds voor 1 januari 1985 begonnen zijn of waarvoor een bouwvergunning werd afgeleverd, of een principieel akkoord bekomen. Deze bepalingen zijn te vinden onder artikel 21 ; ten derde, een betere om-

schrijving van de samenstelling van de centrumraad, zoals die te vinden is onder artikel 10, paragraaf 1. Het voorstel om de VZW uit te schakelen, of in zijn mogelijkheden te beperken, werd door de Minister niet aanvaard. De Commissie trad in meerderheid dit standpunt bij.

Ziedaar, mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, de samenvatting van het verslag. Ik nodig de Raad uit dit decreet, waarvan niemand het belang kan ontkennen, goed te keuren. **(Algemeen applaus)**

De Voorzitter : De heer Flamant heeft het woord.

De heer E. Flamant (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de Minister, geachte collega's, bij de aanvang van deze bespreking wens ik voorafgaandelijk de rapporteur te bedanken voor de voortreffelijke wijze waarop hij zich van zijn taak heeft gekweten.

Dit ontwerp, dat een regeling inhoudt voor de erkenning en de subsidiëring van voorzieningen voor bejaarden, kadert volledig in de bevoegdheden die de bijzondere wet van 8 augustus 1980 inzake bejaardenbeleid aan de Vlaamse Gemeenschap heeft toegekend.

Er is opgemerkt geworden dat, wat betreft het beleid van de rustoorden, de bijzondere wet van 8 augustus 1980 een onderscheid maakt tussen zij die zorgen verstrekken en zij die geen zorgen verstrekken. Het verheugt ons dat de Minister bij deze gelegenheid heeft kunnen mededelen dat er een protocol werd ondertekend omdat wij van oordeel zijn dat door een protocol men speciaal kan zorgen voor een optimale coördinatie inzake het rustoordenbeleid binnen de Vlaamse Gemeenschap.

De Minister heeft er uitdrukkelijk op gewezen dat de Vlaamse Gemeenschap niet voor alle aspecten van het bejaardenbeleid bevoegd is. De bedoeling van dit ontwerp is duidelijk. Het wil alles wat in de sector bejaardenbeleid met gebouwen en infrastructuur te maken heeft onder één reglementering onderbrengen.

Geachte collega's, dit ontwerp van decreet heeft betrekking op één aspect

Flamant

van de bejaardenproblematiek, dat in een niet geringe mate bijdraagt in het bepalen van het welzijn en de tevredenheid van de bejaarde in de samenleving, namelijk zijn huisvesting. De verdienste van dit ontwerp bestaat er ongetwijfeld in dat het een coördinatie bewerkstelligt van de verschillende reglementeringen, wat uiteindelijk moet resulteren in een betere aanpak van de huisvesting van de bejaarden. Een degelijke huisvesting is immers van het grootste belang, zodat gerust mag worden gesteld dat door een betere kwaliteit van het wonen, het psychisch en fysisch welgevoelen van de bejaarde wordt bevorderd.

Ingevolge het verouderingsfenomeen waarmee onze maatschappij op een ondubbelzinnig wijze wordt geconfronteerd, vergt de huisvestingsproblematiek van de bejaarden steeds meer aandacht. De vergelijking van de leeftijds piramiden van de bevolking in 1975, 1980 en 1985 wijst niet enkel op een snelle toename vanaf 1980 van het aantal vrouwen van 60 jaar en ouder en vanaf 1985 van het aantal mannen van 65 jaar en ouder. Uit deze vergelijking komt de toenevende levensduur binnen de bejaardenbevolking zelf duidelijk tot uiting. Vandaar dat vandaag de dag twee generaties van bejaarden geen uitzondering meer zijn.

Onze samenleving staat dus ook op dit stuk voor een uitdaging waarbij de huisvesting als factor van integratie en waardering van uiterst groot belang is. De uitgangspunten die dit beleid, althans inzake de gebouwen, moeten inspireren zijn terug te vinden in het ontwerp-decreet dat hier voorligt. Van hoofdzakelijk belang hierbij is ongetwijfeld het oogmerk het zo lang mogelijk geïntegreerd blijven van de bejaarde in zijn vertrouwd levensmilieu, waardoor het behoud van een zelfstandig bestaan in de hand wordt gewerkt. Zo in het algemeen de opname in een rusthuis in laag aanzien staat, is dit evenwel niet enkel een gevolg van het verlangen om zo lang mogelijk een zelfstandig bestaan te leiden, maar ook zeer dikwijls — en dit mag niet uit het oog worden verloren — omdat de betrokkenen financieel niet

bij machte zijn om in een modern rusthuis te worden opgenomen. De collectieve huisvesting richt zich dus meer en meer naar hoogbejaarden die op verzorging aangewezen zijn. Het is in die zin dat het ontwerp-decreet tegemoetkomt aan een algemeen erkende behoefte die erin bestaat een betere verzorgingsinfrastructuur in de rusthuizen op gang te brengen. Voor de overgrote meerderheid der bejaarden blijft het rusthuis evenwel slechts een toevlucht in noodgevallen, ondanks het feit dat velen hetzij een onaangepaste woning betrekken, hetzij over een minder goede woonuitrusting beschikken, hetzij leven in een onderbevolkt huis.

Het behoud van de zelfstandigheid wordt echter hoe dan ook geconditioneerd door de lichamelijke toestand van de betrokkenen. Vandaar dat het ons voorkomt dat de alternatieve formule van de service flats gans bijzondere aandacht verdient. Het is een formule waarin het privé initiatief een belangrijke rol kan spelen.

Positief in het ontwerp van decreet is ook de coördinatie van de reglementering inzake de dienstencentra die zo moeten worden opgevat dat zij in de eerste plaats openstaan als ontmoetings- en ontspanningsruimten voor individueel gehuisveste bejaarden.

Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, naar wij hopen zal dit ontwerp van decreet bijdragen tot het realiseren in het huisvestingsbeleid van bejaarden van de idee dat wonen meer is dan het kunnen beschikken over een aantal vierkante of kubieke meter ruimte met een beschermend dak erboven en enige voorzieningen binnenin. Ook voor de bejaarden heeft woonwelzijn te maken met het woonmilieu en de mogelijkheid er zich behaaglijk te kunnen voelen.

Dit ontwerp van decreet getuigt van een fundamentele bekommernis om de bejaarden gestructureerde en op doorzichtige wijze gesubsidieerde voorzieningen te waarborgen en zal de komende jaren als basis dienen om ons bejaardenbeleid te schragen.

De PW-fractie zal dan ook dit ontwerp van decreet goedkeuren. **(Aplaus)**

De Voorzitter : De heer Van Elewyck heeft het woord.

-De heer J. Van Elewyck (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, de woordvoerder van de SP-fractie voor deze aangelegenheid is collega Hanc-ké. Ik veronderstel dat hij, wat de problematiek ten gronde betreft, hierover zo dadelijk het woord zal nemen en de stellingen zal ontwikkelen.

Ik zou in dit stadium van de besprekingen even de aandacht willen vragen voor wat wordt vermeld in het ontwerp van decreet, zoals het nu voorligt. Wij zijn het er vanzelfsprekend allemaal over eens dat in een modern bejaardenbeleid moet worden gepoogd om de bejaarden, de hulpbehoevendenden, ook door leeftijd en door fysieke conditie, niet bij elkaar te zetten zodat zij geïsoleerd — geïsoleerd in groep eventueel — gaan leven, in een milieu waar alleen ziekte en ellende te bespeuren is.

Er moet naar worden gestreefd om deze mensen ook als zij hulp of verzorging behoeven, zo lang mogelijk te integreren in een gewone, normale samenleving. Heel veel van deze bejaarden, die op het punt staan een beroep te moeten doen op dienstencentra of te worden overgebracht naar serviceflats, verkiezen — ik zou zeggen vanzelfsprekend — te leven in een gewone gemeenschap met gezinnen, met mensen die werken, met kinderen, met kleine kinderen, zodat zij normaal leven rond zich kunnen blijven evalueren.

Ik pleit voor dat integratiebeleid. Ik heb bij lezing van het ontwerp zoals het uit de Commissie is gekomen, het gevoel dat dit integratiebeleid op dit ogenblik niet wordt vergemakkelijkt maar dat, mits een heel kleine correctie aan te brengen dit integratiebeleid alsnog mogelijk kan worden gemaakt.

Als u het mij toestaat, mijnheer de Voorzitter, zou ik aan de beide regeeringsleden en aan de collega's enkele voorbeelden willen geven uit de praktijk.

Als een belangrijk OCMW in de onmiddellijke nabijheid van een bestaand groot dienstencentrum aan een maatschappij voor sociale wo-

Van Elewyck

ningbouw vraagt om in een nieuw project enkele service-flats in te bouwen, niet alleen voor bejaarden maar bij voorbeeld ook voor multiple-sclerose patiënten, die zo lang mogelijk moeten kunnen leven in een normaal milieu, ligt het toch voor de hand dat zulk initiatief zou moeten kunnen worden gesubsidieerd.

Naar de letter van het decreet zoals het hier voorligt, is dat niet mogelijk omdat volgens de definities en de bepalingen in de verschillende artikelen die erkende maatschappij voor sociale woningbouw maar kan worden gesubsidieerd voor deze speciale projecten als het gaat om afgeronde complexen, gebouwd in opdracht van het OCMW, en als de gebouwen dan worden verkocht of overgedragen aan dat OCMW.

Dit is natuurlijk niet altijd mogelijk in een geïntegreerd project of wanneer een maatschappij voor sociale woningbouw werkt met erfpachtgronden. Het decreet zoals het nu voorligt kan betekenen dat de maatschappijen voor sociale woningbouw nieuwe opdrachtgevers zouden kunnen krijgen, gelet op de vermeldingen in artikel 3, paragraaf 1, derde alinea; in artikel 4, paragraaf 1, derde alinea, of in artikel 5, paragraaf 1, 2°, vierde alinea. Daar komt telkens de vermelding voor „in opdracht” wat betekent dat de erkende bouwmaatschappijen op dat ogenblik een andere opdrachtgever zouden hebben, wat problemen zou kunnen opleveren.

Men kan deze moeilijkheden pragmatisch oplossen en wel zonder enige vertraging voor dit belangrijk ontwerp van decreet, bijvoorbeeld door aan de definities „ondergeschikte besturen” toe te voegen „of door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting erkende bouwmaatschappijen” — nationaal dan tot het splitsingsontwerp zal zijn goedgekeurd — of door op een andere manier of op een andere plaats de erkende vennootschappen in te bouwen zodat deze voor dergelijke speciale geïntegreerde projecten ook kunnen worden gesubsidieerd.

Men moet niet vrezen dat men dan met wildgroei of dubbele subsidiëring

zou worden geconfronteerd. Ik vestig er de aandacht op dat voor elk van de hoofdstukken wordt vermeld dat het geheel moet passen in het kader van het programma dat door de Executieve wordt vastgesteld na advies van de Hoge Raad en beantwoorden aan de voorwaarden vastgesteld door de Executieve. Bovendien wordt ook ingevolge de „voorafgaande vergunningen” vermeld bij hoofdstuk 3 elke wildgroei uitgesloten.

Men zal er vanzelfsprekend wel over moeten waken dat geen dubbele subsidiëring ontstaat ofwel door dit decreet ofwel via de Nationale Maatschappij voor de Sociale Woningbouw. Zelf geloof ik dat die vrees irreal is, omdat de normale financiering van nieuwbouwprojecten van de erkende vennootschappen op een andere wijze gebeurt. Een maatschappij voor sociale woningbouw krijgt slechts een lening voor het deel dat niet door een ander bestuur wordt gesubsidieerd. De vrees voor dubbele subsidiëring is in dit geval dus niet reëel. Ook dit probleem kan zonder veel moeilijkheden worden verholpen.

Ik herhaal, mijnheer de Voorzitter, dat het mijn bedoeling was dit ontwerp ten gronde te bespreken. Ik hoop dat collega Hancké hier nog tijdig zal kunnen aanwezig zijn om enkele opmerkingen ten gronde te formuleren.

Mevrouw en mijnheer de Minister, ik hoop wel dat u na beraad een middel zal vinden om in te gaan op de suggestie die ik deed betreffende de bevordering van de integratie. Ik zie dan ook uw antwoord namens de Executieve graag tegemoet. **(Applaus bij de SP)**

De Voorzitter : De heer Verhaegen heeft het woord.

De heer G. Verhaegen (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de Minister, mijnheer de Minister, geachte collega's, het zou ongepast zijn moesten wij vanuit onze fractie niet wijzen op het belang van dit ontwerp van decreet. Ik meen dat het een van de belangrijkste decreten betreft die wij in de voorbije jaren hebben besproken omdat het, ten opzichte van de infrastructuur van het bejaar-

denbeleid, op basis van de voorliggende tekst een totaal nieuwe aanpak voor de toekomst mogelijk maakt.

Wij zouden in deze materie even de aandacht willen vragen voor drie aspecten.

In de eerste plaats zou ik willen wijzen op de studie enkele jaren geleden van het Nationaal Instituut voor de Statistiek aangaande de demografische evolutie, waarin de prognose omtrent de verschillende segmenten in de bevolkingsstructuur tot het jaar 2000 werd vastgesteld. Dit werd reeds uitvoerig besproken in het verslag.

Een eerste gevolgtrekking hieruit is het stijgend aantal bejaarden en vooral de veel grotere levensverwachting. In het verslag van Senator De Clercq over de begroting van pensioenen voor 1985 komen in dit verband een aantal zeer belangrijke statistieken voor. Daaruit blijkt hoe snel de levensverwachting van mensen die de leeftijd van 70 à 80 jaar bereiken, stijgt. Daarenboven blijven zij thans op die leeftijd veel gezonder.

Ik meen dat, wanneer wij het bejaardenbeleid op lange termijn behoorlijk willen uitbouwen, deze elementen niet mogen verwaarloosd worden.

In de tweede plaats wil ik wijzen op de studie van de GERV van enkele jaren terug, waarbij een poging werd gedaan de weerslag van deze veroudering uit te splitsen over de verschillende sociale sectoren. Daaruit blijkt dat slechts twee sectoren grotere financiële lasten zullen te dragen hebben, met name de pensioensector en vooral de sector van de gezondheidszorg. Alle andere sectoren zullen een vermindering van uitgaven kennen, waaruit men de conclusie moet trekken dat, wanneer wij over meer financiële middelen zullen beschikken door de vermindering van de financiële lasten in bepaalde sectoren — ik denk hierbij bij voorbeeld aan kinderbijslag, kinderopvang en zo meer — wij die vrijgekomen gelden niet alleen aan pensioenen en gezondheidszorg, maar ook aan de collectieve uitbouw van onze bejaardenzorg moeten besteden, hetgeen aan de basis ligt van dit decreet.

De uitgangspunten hiervan, zoals ook

Verhaegen

duidelijk bepaald werd in de Commissie en in het verslag, zijn de nood aan differentiëring van het bejaardenbeleid, de stijging van de leeftijd, van het aantal alleenstaanden en van het aantal zorgbehoevenden, waaruit ook een probleem is ontstaan wegens het feit dat de gezinsverdunding heel wat minder opvangmogelijkheden biedt voor de bejaarden. Vandaar de poging van de Minister om de bejaardenzorg en -infrastructuur meer gedifferentieerd uit te bouwen en niet de klassieke formules te gebruiken die wij tot nu toe hebben gekend.

Vervolgens is er de nood van de bejaarden om zo lang mogelijk zelfstandig te blijven wonen. Voortgaande op de demografische gegevens heb ik reeds gewezen op de grotere levensverwachtingen van de bejaarden. Zij blijven gezonder en willen dan ook zo lang mogelijk in het eigen vertrouwde milieu vertoeven.

Ter zake werden een aantal suggesties gedaan om deze mensen een beter aangepaste woning te kunnen geven of een aangepaste flat. Dit alles moet omkaderd worden met diensten, met dienstencentra die ter beschikking staan en die hulp bieden aan mensen die zo lang mogelijk thuis verblijven.

Ik zou mijn uiteenzetting willen besluiten door te wijzen op het hoofdelement van dit decreet. Wij dienen niet zo zeer aan de kwantitatieve zorg maar in de eerste plaats aan de kwalitatieve zorg voor een groter aantal oudere wordende en alleenstaande bejaarden aandacht te besteden. Door het nieuwe beleid willen wij aan de nieuwe noden die zich in ons land, en meer specifiek in Vlaanderen, manifesteren tegemoetkomen.

Mevrouw de Minister, ik wil u van harte feliciteren met dit decreet dat op uw beleidsnota en een nieuwe visie ter zake is gestoeld. U hebt rekening gehouden met deze verschillende nieuwe elementen. U hebt ook de moed gehad iets nieuws in deze Vlaamse Raad naar voren te brengen. Bij de bespreking van de begroting heb ik reeds gezegd dat verschillende Ministers een poging hebben gedaan om nieuwe accenten te leggen welis-

waar binnen het kader van de hen toegekende bevoegdheden.

Onze fractie zal dit decreet dan ook met enthousiasme goedkeuren. **(Applaus bij de CVP)**

De Minister : Minister Steyaert heeft het woord.

Minister R. Steyaert (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, ik wil de verslaggever danken voor zijn uitstekend verslag dat trouwens een juiste weergave is van de besprekingen in de Commissie.

Ik wil ook de andere collega's die tijdens de bespreking het woord hebben gevoerd danken voor de betoonde interesse.

Wij staan inderdaad voor een uitdaging, met name de best mogelijke opvang van onze bejaarde bevolking.

Het is een feit dat onze bevolking een verouderingsproces doormaakt. Wij weten sowieso dat dit voor de nabije toekomst nieuwe problemen zal brengen.

Het is inderdaad de bedoeling geweest primordiaal te stellen dat wij alles op alles willen zetten om de bejaarden zo lang mogelijk zelfstandig te laten leven.

Deze zelfstandigheid beleeft men best binnen de eigen vertrouwde woning en omgeving. Dit betekent ook dat de maatregelen die wij treffen aandacht moeten hebben voor de verdere integratie van de bejaarden binnen de vertrouwde wijk en binnen de hele gemeenschap.

Vanuit deze basisvisie werd dit ontwerp van decreet opgesteld. Wij dachten een aantal formules te moeten uitwerken die hetzij toelatenverbetering te brengen aan de eigen woning van de bejaarde, hetzij de bouw of de inplanting van geschikte woningen of flats te stimuleren. Daarbij werd ook het begrip „beschermd wonen” ingevoerd.

Verder blijft het hoe dan ook belangrijk in onze samenleving te voorzien dat wij, vooral op het ogenblik dat de bejaarde werkelijk op een vollediger

verzorging moet beroep doen, de uitbouw van goede rusthuizen moeten behartigen.

Vervolgens is de inplanting voorzien van dienstencentra. Wij beschikken reeds over een aantal van deze diensten. Het doel van dienstencentra is precies de zelfstandigheid van de bejaarden te ondersteunen door in de vertrouwde omgeving, de wijk of de gemeente, een aantal ontmoetingspunten in te bouwen. Deze ontmoetingspunten dienen evenwel verder te reiken dan alleen maar het gezellig babbeltje onder mekaar. Ze dienen ook een stuk dienstverlening te verwezenlijken. Hierbij wordt gedacht aan het geven van bepaalde informatie of aan bepaalde vormen van verzorging, zoals voet-, haarverzorging enzomeer.

Er moet worden gezocht welke in deze tijd de behoeften zijn van bejaarden die zelfstandig blijven wonen maar die geleidelijk aan ontdekken dat zij nog beter deze zelfstandigheid zouden kunnen beleven als zij op verschillende vlakken meer ondersteuning zouden krijgen. Dit is iets wat empirisch zal moeten groeien, maar eens deze bekommernis erkend kunnen dienstencentra er nuttig op inspelen.

Tijdens de besprekingen in de Commissie werd ook over de rol van de huisvestingsmaatschappijen gesproken. In het ontwerp van decreet zijn subsidies voorzien die kunnen worden toegekend aan ondergeschikte besturen voor het bouwen van nieuwe woningen voor bejaarden en ook aan VZW's, voor het bouwen van dienstencentra, van service-flatgebouwen, van woningcomplexen en rusthuizen. In het ontwerp van decreet komen de huisvestingsmaatschappijen hiervoor evenwel niet in aanmerking.

Eén van de redenen, die heel duidelijk werd besproken, is onder meer dat wij per se willen vermijden dat er een soort ingreep zou zijn vanuit het bejaardenbeleid op een bevoegdheid die de mijne niet is, maar wel deze van de Minister van Huisvesting en die ik ten volle wens te respecteren.

Het is steeds de bedoeling geweest een beperkt aantal woningvormen te

Steyaert

subsiëren, aangepast aan de situatie van de bejaarden, en dit in de mate dat in de huisvestingssector aan dit probleem niet wordt of niet kan worden tegemoet gekomen.

Een andere bekommernis was ook dubbele subsidiëring te vermijden. Het Gewest komt nu reeds tussen in de kosten voor het bouwen van woningen door huisvestingsmaatschappijen en dit onder de vorm van rente-toelagen. Wij waren de mening toegedaan dat deze zienswijze de samenwerking met de huisvestingsmaatschappijen niet diende te beletten. De heer Van Elewyck heeft echter in zijn uiteenzetting melding gemaakt van eventuele moeilijkheden die er zouden kunnen ontstaan. Vanuit deze bekommernis heeft hij ook een correctie voorgesteld. Ik denk dat hij van mijn zal aanvaarden dat ik daarop niet on-

middelrijk een definitief antwoord kan geven omdat ik mij over zijn bedenkingen wens te beraden. Van de paar uren die ons overblijven wil ik gebruik maken om met de bevoegde Minister op het vlak van huisvesting en rekening houdend met de bekommernis die ik had naar de bejaarden toe, deze vraag te overwegen. Ik zal in de loop van de verdere bespreking deze namiddag de genomen beslissing medelen. **(Applaus)**

De heer J. Van Elewyck : Ik dank u.

De Voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? **(Neen)**

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

We zullen zo dadelijk de artikelsgewijze bespreking en de hoofdelijke stemming over het gehele ontwerp

van decreet houden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor deze voormiddag.

Wij komen deze namiddag om 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

— De vergadering wordt gesloten om 12 uur.
